

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. HOORMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἐδρῆς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, Ἡ ΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ.

Ὅτε ἐν προπαρελθόντι τινὶ φύλλῳ παρεπονόμεθα κατὰ τοῦ στενοῦ καὶ ἀσφυκτικοῦ κύβλου τοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ριθθέντος ἡμεῖς κατὰ πρόσωπον συνταγματιοῦ, εἰς ὃν καὶ τὰς παραιτήσεις τῶν αἰρετῶν μελῶν ἀπεδίδομεν, δὲν εἰχομεν βεβαίως καὶ τηρεῖν ὅτι πρέπει δια τοῦτο καὶ νὰ ἐγκαταλείψωμεν διῆγον κατ' ὄψιν καὶ οὕτως ἀβυσσῶς, ἀνεπιστημῶς καὶ σίοναί μυστικῶς τὴν ἐν τῇ βουλευτικῇ αἰθούσῃ θέσιν τῆς νήσου, ὅσον στενοχωρῶς καὶ ἂν ᾔησεν αὕτη, διότι ἐὰν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς νήσου δὲν ἔχουσι ἰσχύον να πράξωσι τι πρακτικῶς ὠφέλιμον τῇ νήσῳ, ἔχουσι ὅμως τὴν ἰσχύον νὰ ἀναγκαιτίζωσι τοῦλάχιστον ἐν μέρει τὰς φορολογικὰς ὁρμὰς τῶν ἀρχόντων μας, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἰσχύος ταύτης πηγάζουσιν ὠφέλειαν, ἔστω καὶ μικράν, ἀνομολογοῦσι πάντες οἱ μετὰ προσοχῆς παρακολουθοῦντες πᾶσαν συνοδὸν, συναισθάνονται δὲ πλείοτερον παντός ἄλλου αὐτὰ τὰ αἰρετὰ μέλη.

Ἄλλ' ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσία αὕτη εἶνε τόσον μικρά, ὥστε οὔτε τὴν φιλοπατρίαν ἱκανοποιεῖ, οὔτε τὴν βουλευτικὴν ἔδραν περιβάλλει διὰ θελήτηρου, ἀπέναντι τοῦ ὁποῦ νὰ θυσιάξῃ τις κόπους καὶ συμφέροντα, νὰ ἐγκαταλείπῃ τις τὰς ἰδίας ὑποθέσεις καὶ ν' ἀπέρχηται μακρὰν τούτων, μακρὰν τῆς οἰκογενείας του, διακινδυνεύων τὴν υἱεὶάν του καὶ τὰ συμφέροντά του ἐπὶ μόνῃ τῇ ἰδέᾳ, καὶ ταύτῃ διαφιλονεικουμένη, ὅτι θὰ κατορθώτῃ διὰ τῆς ψήφου του νὰ ματαιώσῃ ἐν νομοσχέδιον, ἐπιβλαβὲς θεωρούμενον. Τὸ τοιοῦτον εἶνε τόσῳ ἀληθές, ὅσῳ καὶ οἱ πόροι τῶν Κυπρίων δὲν ἐπιτρέπουσι τοιαύτην σπατάλην.

Ἰδοὺ καὶ ἡμᾶς ὁ κύριος λόγος, δι' ὃν καὶ οἱ βουλευταὶ παραιτοῦνται, ἀφοῦ ὑπερετήσωσιν ἐπὶ τινα ἔτη, καὶ, ἐν νεᾷ διαταττομένη ἐκλογῇ μόλις προτείνεται εἰς, ἐνίοτε δὲ καὶ οὐδείς, αἱ δ' ἐκλογικαὶ κάλπαι σκιωιάζουσιν ἀργοῦσαι ἐν ταῖς διοικητικαῖς ἀποθήκαις. Μήπως ἐξέλιπον οἱ ἔχοντες τὰς περὶ τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἀπαιτούμενας βουλευτικὰς γνώσεις; τὸ τοιοῦτον ἐὰν ᾔλθουσιν θὰ ἐκαυχῶντο οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ὅτι εἶχον δίκαιον ὅτε μᾶς ἔλεγον ἀνικάνους διὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα· ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ἀληθεύει, διότι

τὰ βουλευτικὰ δικαιώματα εἶνε τόσα, δυστυχῶς, ὅσα δὲν ἀπαιτοῦν μεγάλας γνώσεις· εἶνε τοιαῦτα, οἷα ἀρμόζουν εἰς πρωτοπείρους, ἀρχαίους καὶ ψελλίζοντας συνταγματικούς μαθητάς. Μήπως λοιπὸν ἐξέλιπον ἡ πρό τινων τοῦλάχιστον ἐτῶν δηλωθεῖσα κατὰ τινὰς βουλευτικούς ἀγῶνας φιλοπατρία; Οὐδὲ τοῦτο. Ὅση ὑπῆρχε τοῦλάχιστον ὑπάρχει, ἐὰν μὴ αὐξάνῃ, ἀλλ' ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, δὲν ἱκανοποιεῖται αὕτη διὰ πρακτικῆς τινος ὠφελείας εἰμὴ διὰ φωνῶν, ἀντιρρήσεων καὶ εὐχῶν.

Τούτου λοιπὸν ἐνεκα πολὺ φοβούμεθα ὅτι εἰς προσεχῆς βουλευτικὰς ἐκλογὰς θὰ πάύτῃ καὶ αὐτὸ τὸ προτείνειν καὶ ὑποστηρίζειν πρόσωπόν τι ἐκ μέρους 5—10 πολιτῶν μόνον, ἀδιαφορούντων καθ' ὅλοκληρίαν τῶν χωρικῶν, καὶ εἶνε λίαν ἀμφίβολον ἂν θὰ κατορθώται νὰ συμπληρωταὶ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν αἰρετῶν καὶ μάλιστα τῶν χριστιανικῶν μελῶν. Τὸ τοιοῦτον δὲ οὐδόλως ὠφελεῖ. Δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ βουλευτικὴ ἔδρα διότι εἶνε στενὴ, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταβληθῇ προσπάθεια πρὸς εὐρυσιν αὐτῆς· τούτου δὲ μὴ κατορθουμένου, προτιμητέα ἡ ἐπίσημος καὶ ἐν σώματι ἀποχώρησις τῶν αἰρετῶν μελῶν.

Ἐὰν τοῦλάχιστον τὸ πρῶτον ὅπερ κατ' ἀρχὰς ἀπεφασίσθη, νὰ χορηγῆται εἰς τοὺς βουλευτάς δι' ὁδοιπορικὰ ἐξοδα ἢ το πρᾶγματι ἱκανὸν νὰ καλύψῃ τὰ ἐξοδα εἰς ἃ ἐκτάκτως ὑποβάλλονται ὡς βουλευταὶ καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ τὰς ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἰδίων ἐργασιῶν καὶ ὑποθέσεων προκυπτούσας ζημίας, ἴσως τότε πλείοτεροι θὰ κατήρχοντο εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, ἢ μᾶλλον ἴσως τότε θὰ εἶχομεν βουλευτικούς ἀγῶνας, οὐχὶ χάριν τῆς ἐπιχορηγήσεως, ἀλλὰ διότι τότε θὰ ἐξέλιπε μία μεγάλη, οὐσιώδης καὶ εὐλογος πρόφασις, ὅτι δὲν δύναται τις νὰ ἐγκαταλείπῃ ἐπὶ ἓνα καὶ δύο μῆνας τὰς ὑποθέσεις του πρὸς ζημίαν του καὶ νὰ μεταβαίνει εἰς ἔργον, κοινὸν μὲν, ἀλλ' οὐδεμίαν σχεδὸν πρακτικὴν ὠφέλειαν προσκομίζον. Εἶπομεν ἐξ ἀρχῆς ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν εἶνε τόσον εὐποροὶ, αἱ δὲ περιουσίαι καὶ ὑποθέσεις των αἰσθάνονται σπουδαίως τὰς τοιαύτας παραμελήσεις. Εἰς τὰς λοιπὰς τῆς Ἀγγλίας ἀποικίας, οἱ βουλευταὶ καίτοι πλούσιοι ἀποζημιοῦνται ἀδρῶς· διὰ τοῦτο αὕτη ἡ ἐξαίρεσις ἐν Κύπρῳ;

Ἄρα γὰρ δὲν ὑπάρχουν εἰς ἄλλας χώρας τόσον φιλοπατρίδες;

Ἀτομικὴν ὅλως ἰδέαν ἐκφράζοντες, φρονοῦμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς βουλευτάς ἐξ 20—25 λεγῶν ἐπιχορήγησις, δέον νὰ αὐξηθῇ τοῦλάχιστον εἰς τὸ διπλάσιον, νὰ ἐπιεταθῇ δὲ εἰς ὅλους τοὺς βουλευτάς, διότι καὶ οἱ ἐν Λευκωσίᾳ διαμένοντες ἀναγκάζονται νὰ ἀφίνωσι τὰς ἐργασίας των καὶ νὰ συμμελετώσι, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν λοιπῶν, νὰ ἐλαττωταὶ ἡ ἐπιχορήγησις ἀναλόγως τῶν συνεδριάσεων, καθ' ἃς θὰ ἀπουσιάξῃ βουλευτὴς τις, ἵνα ἀναγκάζονται οὕτω νὰ μὴ ἀπουσιάζωσι, καὶ, διὰ νὰ μὴ ὑποπέσωμεν εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον—νὰ ἐπιδιώκηται δηλ. ἡ βουλευτικὴ θέσις ὡς κερδοσκοπικὴ,—νὰ αὐξηθῶσι τὰ προσόντα, ἅτινα ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὁ ἐκλεγόμενος βουλευτὴς. Οὕτω, φρονοῦμεν ὅτι εὐχερέστερον θὰ ἀναπληρῶνται αἱ βουλευτικαὶ ἔδραι, θὰ δέχονται ταύτας καὶ ἄνθρωποι εἰδήμονες μὲν, ἀλλὰ κωλυόμενοι ἤδη νὰ πράξωσι τοῦτο ὡς ἐκ τῶν ἐργασιῶν των, καὶ ἴσως κατορθωθῇ νὰ γίνωνται καὶ βουλευτικοὶ ἀγῶνες, οἵτινες, καθὼ ἐξυπνοῦντες τὸν λαόν, εἰσὶ προτιμότεροι βεβαίως τῶν βουλευτικῶν παραιτήσεων.

ΕΝ ΛΑΜΠΡΟΝ ΜΕΤΡΟΝ. ΖΗΤΩ Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΧΑΚΚΕΤ.

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἠκούσθη ἐν ταῦθα ἡ κατὰ τῶν ὑπὸ γυναικῶν, ἐλευθερίων ἡθῶν, διευθυνομένων καταστημάτων ληφθεῖσα, κατ' εἰσήτησιν ὡς πληροφορούμεθα τοῦ συνταγματάρχου Χάκκετ ἀπόφασις, καθ' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς αὐτῶν πώλησις ποτῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο, ληφθὲν κυρίως πρὸς κώλυσιν τῶν εἰς τὰ καταστήματα ταῦτα συντρεχόντων Ἀγγλῶν στρατιωτῶν ὑφ' ὧν καὶ πλείστα συνέδησαν, θὰ περιορίσῃ πολλὰ ἄτοπα καὶ θὰ ἐπιφέρῃ πολλὰ καλὰ ἀποτελέσματα. Τὰ καταστήματα ταῦτα ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τὸ κάπως ὑποφερτὸν καὶ παρὰ τοῖς ξένοις ἄλλο σημαῖνον ὄνομα πυρραρία, ἐγκλείουσι γυναῖκα πάσης διαφθορᾶς καὶ ἀκολασίας, ἐν αὐτοῖς δὲ, ἀφοῦ θύσωσιν οἱ ἐπὶ προφάσει ποτοῦ εἰσερχόμενοι, τῷ Βάκχῳ, συμβαίνουν πλείστα ἄλλα ἄτοπα ἐξ ὧν καὶ σκάνδαλα πολλά, δι' ἃ καὶ ἡ Ἀστυνομία ἦτο ἡναγκασμένη νὰ φυλάττῃ αἰώνως καὶ ἐσωθεν καὶ ἐξωθεν.

Δια τοῦτο ἐχαιρετίσθη ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπὸ πολλῶν, μὴ ἀγνοούντων ὁποῖον καλὸν ἀποτελεσμάτων γενήσεται πρόξενος. Ἡ πώλησις πνευματωδῶν ποτῶν πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ περιορισθῇ, καὶ μάλιστα ἐν καταστάμασιν εἰς ἃ

παντοειδείς καταχρήσεις καὶ καταστροφές λαμβάνουν χώραν.

Απὸ τῆς κατοχῆς ἐπετράπησαν ὑπὸ τὸ πρῶτον τῆς ἐλευθερίας παντοίων εἰδῶν καταστήματα καὶ ἐν πάσῃ θέσει τῶν πόλεων, ἀδιάφορον ἂν ταῦτα γίνονται πρόξενον μεγάλης ἡθικῆς βλάβης, ἀδιάρκον ἂν διὰ τούτων ταράττηται ἡ ἡσυχία τῶν φιλησυχῶν γειτόνων· ἀρκεῖ ὅτι δὲν προσβάλλεται ἡ ἐλευθερία ἐκάστου, νὰ πράττῃ δηλ. ὅτι θέλει καὶ ὅπου θέλει, ἀρκεῖ προτέτι ὅτι ἡ διατήρησις τοιούτων καταστημάτων συνδέεται μετὰ τινος μικρᾶς ἢ μεγάλης, σημαντικῆς ἢ ἀσημάντου φόρολογίας. Ἐν μέσῃ γειτονεῖα, παραπλεύρως οἰκῶν ἐντίμων, ἀνοίγονται καταστήματα, τῶν ὁποίων τὴν βδελυγμίαν καλύπτει τὸ ὄνομα πυρραρία, καὶ μόνον τὸ ὄνομα τοῦτο προστατεύει αὐτὰ κατὰ πάσης μορφῆς· τὸ ὄνομα τοῦτο καλύπτει πᾶσαν τὴν εἰδέχθειαν καὶ πᾶσαν τὴν ρυπαρότητα· τὸ ὄνομα τοῦτο προστατεύει αὐτὰ κατὰ πάσης προσβολῆς. Ἀναφορὰ τῶν γειτόνων, διαμαρτυρήσεις, δὲν εἰσάκουονται, διότι τὸ κατὰ στήμα πυρραρία δὲν ἔχει τι τὸ προσβλητικόν τῶν ἡθῶν· τοιαῦτα λαμβάνουσιν εἰς ἀπάντησιν, οὕτω δ' ἀναγκάζονται οἱ δυστυχεῖς γείτονες, οὐ μόνον νὰ κλείωσι τὰς θύρας τῶν οἰκῶν των, οὐ μόνον νὰ μὴ τολμῶσι νὰ ἐξέρχονται εἰς τοὺς ἐξώστους των, ἀλλὰ καὶ νὰ καμύωσι τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ καὶ νὰ βύωσι τὰ ὦτα, ἀλλὰ καὶ νὰ κρατῶσι τὰ τέκνα μακρὰν τῶν ἀνοσιῶν θεαμάτων. Ὡ! Ὁπόση ἡ ἡθικὴ βλάβη ἐκ τῶν ὁλεθρίων τούτων καταστημάτων!

Ἐὰν ἡ ὑπαρξὶς τοιούτων καταστημάτων ᾖ ἀναγκαία, ὡς κακοῦ ἀνὰ καὶ κατὰ τὸ λέγειν τινῶν, πρέπει καὶ δι' αὐτὸ, ἀνεξετάστως καὶ ἀδιαφόρως νὰ ἰδρύνονται αὐτὰ ἐπιδεικτικῶς καὶ εἰς τὰ πλάγια μίᾳ ἐντίμου οἰκογενείας, καὶ ὅταν παραπονηθῇ καὶ ἀναφερθῇ αὕτη, νὰ λαμβάνῃ ἀπάντησιν ὅτι «τὸ κατὰ στήμα τοῦτο, κατὰ τὴν ἡθικὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβε εἶνε πυρραρία· ὥστε δὲν βλέπω εἰς τί σὲ βλέπει;» Ἀποφεύγομεν ὃ ἀπαριθμήσωμεν τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα κακὰ τὰ ἐκ τῶν καταστημάτων τούτων, προξενηθέντα οὐχὶ ἐκ τῆς ιδιότητός των, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιδεικτικότητός των καὶ ἐνεκα τῆς θέσεως εἰς ἣν ἐπιτρέπεται νὰ ἀνιχνῶσιν. Εἶνε δίκτυα καὶ βρόχοι ἐστημένοντες εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν διαβατῶν, πολιτῶν, χωρικῶν, παιδιῶν. Ρίψατε ἐν βλέμματι.

Οἱ ἀρχόντες ἡμῶν ἔπρεπεν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ καὶ εἰς πλείστα ἄλλα ὁμοίᾳ φύσεως, νὰ βάλλωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν Κυπρίων, καὶ νὰ ἐπιτρέπωσιν ἐλεῖνα ἅτινα συντείνουσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν καλῶν ἐθίμων καὶ ἡθῶν, νὰ ἀπαγορεύωσι δ' ἐκεῖνα ἅτινα κινδυνεύουσιν νὰ ἀποβάλωσι τὰ ἀγὰ τῶν κατοίκων ἔθιμα. Εἰς τοιαῦτα ζητήματα τὸ πρῶτον τῆς ἐλευθερίας, μᾶς ἐβλάπεν. Εἶνε ἀληθές ὅτι μεγάλα πράγματα ζητοῦμεν παρ' Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ζητοῦμεν πράγματα τὸν ἐπαινον προκαλοῦντα, ὡς ἀποδεικνύοντα πατρικὴν μέριμναν.

Τούτων λοιπὸν ἐνεκεν δηλὸν ἀποκαθίσταται κατὰ πόσον ἐχαροποιήσε πάντα, ἀκούσαντα τὴν νέαν ἀπόφασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διευθύνοντος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι «δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς πυρραρίας νὰ πωλῶσι ποτά». Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεκρότησαν ὅλοι, διότι μεγάλα κακὰ θὰ περισισθῶσιν. Εἰς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ νομοθετικὸν συγκαλεῖται κατὰ τὴν 27 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου), ἡμέραν

Τρίτην καὶ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν.

Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀρτισθείη ἐνταῦθα διὰ τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν ἐνὸς μέλους τοῦ Νομοθετικοῦ, προτάθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ὁ κ. Α. Κ. Παλαιολόγος. Πεισθίσαμεν ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου θὰ τύχωσιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Παλαιολόγου θερμοῦ συνηθροῦ.

Οἱ ἔχοντες λαμβάνειν παρὰ τοῦ μακαρίτου Νικολάου Δ. Ὑφανίδου, προσκαλοῦνται νὰ στείλωσι τοὺς λογαριασμούς των εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Νέαρχον Θ. Ρωσιδὴν, οὐχὶ ἀργότερον τῆς 10)22 Μαρτίου προσεχούσ, τρέχοντος ἔτους (1890).

Αἱ πολλαὶ, ἀνεμῶδεις, βροχεραὶ καὶ ψυχραὶ ἡμέραι ἐξακολουθοῦσι, διαδεχόμεναι ὀλίγας, εὐηλίους καὶ γαληνιαίας, αἵτινες ἐνίοτε μᾶς ἐπισκέπτονται.

Εἰς τὰ ἐν τῇ φίλῃ «Φωνῇ τῆς «Κύπρου» κατ' εἰσηγήσιν τινος φαίνεται τῶν Ἑλλήνων μεταφραστῶν γραφέντα, ὅτι «ἐὰν ἐλαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν κοπιώδη ἐργασίαν ἣν ἔχουσι νὰ κάμωσιν οἱ Ἕλληνες μεταφρασταί, ἰδίᾳ κατὰ τὰς πρᾶμονας τῆς συγκροτήσεως τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου δὲν θὰ παρεπονόμεθα ὅτι ἡ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκδοσὶς τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος γίνεται μετὰ ἓνα καὶ ἥμισυ μῆνα», ἀπαντῶμεν ὅτι πολὺ καλὰ γνωρίζομεν τὴν κοπιώδη ἐργασίαν τῶν Ἑλλήνων μεταφραστῶν, οὐδὲ ἀπεδίδομεν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ὀκνηρίαν ἢ τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν μεταφραστῶν, ἢ τῶν προϊσταμένων των, ἀλλ' ἡμεῖς παρεπονόμεθα, καὶ διακαίως, κατὰ τοῦ αἰτιατοῦ καὶ ὡς σπεύσωσιν οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἄρῳσι τὸ αἷτιον, ὡς ἐπίσης, παραπονόμενοι ὅτι οἱ βουλευταὶ δὲν κάμνουν τίποτε, δὲν παραπονόμεθα κατ' αὐτῶν τῶν βουλευτῶν ὅτι δὲν ἔχουσι τὴν καλὴν θέλησιν νὰ πράξωσι τι, ἀλλὰ κατὰ τοῦ αἰτίου τοῦ κωλύοντος αὐτοὺς, ὅπως ἀρθῇ τοῦτο.

Ἐν τῷ ὀπλοστασίῳ τοῦ Σουλτάνου (τῷ ναὶ τῆς Ἀγ. Εἰρήνης) ἀνεκαλύφθη θύρα τις, ἀφ' ἧς κλίμαξ λιθίνη ἀγείρει εἰς στοὰν πλήρη ὀπλῶν καὶ διαφόρων πολυτίμων κημιλίων. Ἐν αὐτοῖς διακρίνονται, ὡς λέγουσι, καὶ ὅπλα τοῦ τελευταίου Ἑλλήνου αὐτοκράτορος, τοῦ Κωνστ. Παλαιολόγου. Περίεργος ἡ ἐποχὴ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ὀπλῶν τούτων...

Συνωδὴ τῇ Ἐγκυκλίῳ τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ Μητροπολίτου Κιτιέων, προσκαλοῦνται πάντες οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς πόλεως Λεμεσσοῦ, ὅπως συνελθόντες κατὰ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας 18 ἰσταμένου ὥρα 2 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς Σχολῆς Ἀγίας Νάπας, προδῶσιν εἰς ἐκλογὴν δώδεκα ἀντιπροσώπων τῆς πόλεως, οἵτινες μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας θὰ ἐκλέ-

ξωσι κατὰ τὴν 4 Μαρτίου τὴν τετραμελῆ ἐλεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ὀρόνου.

Λεμεσσοῦ 15 Φεβρ. 1890.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα νέον ὑφασματοπωλεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Φ. Κολακκίδης καὶ Σα. διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Μιχ. Πολυδωρίδου καὶ Ξενοφ. Κωνσταντινίδου, πωλοῦνται ἐν ἐκπτώσει ἅπαντα τὰ εἶδη ὑφασμάτων καὶ γαρνιμέντων γονδρικῶς καὶ ληανικῶς, καθὼς καὶ Βαλκικὰ, οἷον Καζάνια, Λέβητες, καὶ λοιπὰ, ἐτι δὲ Βιδέλια καὶ Πετρίτ· ἐπίσης ἐν ἐκπτώσει.

Τρέξατε οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τούτων καὶ θέλετε βεβαιωθῇ.

Λεμεσσοῦ 16)28 Φεβρουαρίου 1890.

Ἐν τῇ ὁδῷ «Βικτωρία» πωλεῖται οἰκία συνισταμένη ἐκ τριῶν ὀνομαστικῶν καὶ αὐτῆς με δένδρα διάφορα, ἔχουσα σύνορα ἀφ' ἐνὸς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Λουκά Λουκίδου καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Προκοπίου Κουδουνάκη. Ἡ παράδοσις γενήσεται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην αὐρίον Κυριακῇ, 18 ἰσταμένου εἰς τὰς 3 μ. μ.

Ὁ Ἀδραχμ Φιλίππου ἐκ τοῦ χωρίου Ἰννίας τῆς Πάφου, εὐρισκόμενος ἐν Ἰερουσαλὴμ τῆς Κιλικίας ἀπεβίωσεν, ἀφήσας περιουσίαν ἐκ 50 χοίρων. Εἰδοποιῶνται οἱ ἐν Κύπρῳ κληρονόμοι τοῦ ὅπως παρουσιασθῶσιν, ἐφωδιασμένοι δι' ἀποδεικτικὸν ἐγκύριον ὅτι εἶνε συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι τοῦ, ἵνα λάβωσι τὴν περιουσίαν του, πρὶν ἢ παρουσιασθῶσιν αὐτοχειροτόνηται κληρονόμοι.

Ἀλεξανδρέττα 30 Ἰανουαρίου 1890.

Ἰωάννης Βασιλείου.

Μόρφου.

Βροχαὶ ἀφθονοὶ, καθ' ὅλον τὸ διαμέρισμά μας ἀπὸ δεκαπενθημερίας ἤδη. Οἱ χωρικοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὰς ἐργασίας των. Ποταμοὶ καὶ διώρυγες εἰσὶ πλήρεις ὕδατων. Ἐὰν μέχρι τέλους ἐξακολουθήσῃ ὁ εὖνους καιρὸς, ἀφθονος προμηνύεται ἡ συγκομιδὴ. Δὴ Κύριος.

Καρπάσιον. (Αἰγυαλοῦσα).

Ὁ καιρὸς λίαν βροχερός. Πηγαὶ ἠνεφίχθησαν ἀπὸ πολλοῦ ἐξηραμμένα. Ἀλλ' ἡ πολυομβρία ἐγέννησε παρ' ἡμῖν, ὡς συνήθως, τὸ καταστρεπτικὸν ζῶριον Κάμπη, ὅπερ ἐμφωλεῖ ἐντὸς τῆς καλᾶς τῶν σπαρτῶν, καὶ τὸ ὁποῖον κατέστρεψε πολλὰ σπαρτά. 100 λίραι ἀπεφασίσθησαν εἰς ἐπιδόρωσιν τῆς βλαβείσης ὁδοῦ, ἀλλὰ φαίνεται δὲν ἤρκουν, διότι ἀτελῶς ἐδιορθώθη.

Κυθραία.

Πολὺ ὑποφέρομεν καὶ εἰσέτι ὑποφέρομεν ἐκ τῆς Ἰμφοδοντίας, ἥτις, ἐνδυναμιζομένη ὑπὸ τοῦ ὕγρου καὶ ψυχροῦ καιροῦ, προσέβαλεν ἕκαστον δις καὶ τρίς καὶ τὸν γράφοντά σοι τετράκις. Ἀπαντες ἐνταῦθα ἡσθύνθησαν τὴν οὐσίαν τῆς, ἀλλ' εὐτυχῶς ἄνευ ἀπωλείας τινός.

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ βροχερὸς καὶ κατὰ τὴν πρῶταν ψυχρὸς. Τὰ ἐσπαρμένα μετὰ μίᾳς εἰς βροχῆς Μαρτιανῆς, εἰσὶν ἐξησφαλισμένα καὶ ἡ ἐλπίς τῆς εὐφορίας φαι-

δραστηριότητος τῶν πολιτικῶν γεωργῶν.

Σπουδαίως ἀφαιροῦν ἐποικιοδοτικὰ διατάγματα, ὅσα ἔν τῳ προτελευταίῳ φάσι-
δι της τοῦ κ. Σκαλιτσῆ. Μεγάλη γὰρ ἡ ἐν-
ταῦθα τὸ βίβρατος τῆς ἀσθενείας, τῆς ἀνη-
θικότητος καὶ τῆς διαφθορῆς καὶ ἐπιτελεῖ
τὰ καταβροχθίσαντα ἐλάττωμα τῆς κοινότη-
τος, τῆς ἐν τοῖς χωρίοις τῆς ἐλπίδος Πα-
τρίδος· ἡ θρησκευτικὴ ἀρχὴ καθ' ὅσον ἐνδύ-
μειον ἔπνοιον· ἡ ἐν τοῖς δημοτικοῖς τῆς Πα-
τρίδος σχολαίους παραδόσεις τῆς θρησκευτι-
κῆς ἡθικῆς, μὴ ὑποστηρίζομένη ὑπὸ τῶν
μητρίκων καὶ πατρίκων παραδειγμάτων οὐ-
δὲν ὠφελεῖ, οὐδὲ ἐπιδρᾷ ποσὸς εἰς τὴν ἡ-
θικὴν μόρφωσιν τῶν παίδων. Τὰ δὲ κρα-
σινωμένα καὶ τὰ χαρτοπαίγνια ἐμφυχοῦσι
τὴν ἀργίαν, ἐξ ἧς γεννῶνται πᾶσαι αἱ κα-
κοήθειαι καὶ διαφθοραὶ, ὡς καθ' ἑαυτὴν ἀ-
κούσιον πρακτικὴν ἀνὰ τὴν κῆτον πᾶ-
σαν. Ὁμοιάζοντες, φίλτατέ μοι, πλοῖον, κε-
κλιμένοι ἀνευ κυβερνήτου καὶ πηδαλιού-
χου ἐξισορροπῶμεθα πρὸς τὸν ναυαγίου ἢ μᾶλ-
λον ἐν τῳ ναυαγίῳ καὶ ὅπως οὐτε θρησκευ-
τικῇ, οὐτε πολιτικῇ ἀρχῇ σπεύδει εἰς δι-
ασώσιν μας· θαῦμα δὲ ἔσται, ἂν ἐκ τοιαύ-
της ἡθικῆς καὶ θρησκευτικῆς καταπτώσεως
δυνήθωμεν ποτὲ, ἀνευ βοήθειας τινος τὰ
ἐξελθῶμεν.

Ω.

Μεταορία. (Πρακτερόν).

Τῇ συντάξει τῆς Σάλπιγγος.

Πᾶς δικαίος ἑπικρινὸς ἀποδοδόμενος ἐν καιρῷ ἐπιφέρει κατ' ἐμὲ βελτίωσιν, ὡς διεγείρων πρὸς μίμησιν τοὺς ἄλλους. Δότε μοι λοιπὸν παρακαλῶ μικρὸν χρόνον ἐν τῇ φιλῇ Σάλπιγγι ὥπως, οὐχ' ἐπαίνω, ἀλλὰ διεμνησθῶ τὰ αἰσθητικά τῶν γεωργῶν ἐν γένει ἐνταῦθα, κατευχαριστήμε-
νων ὄντων ἐκ τοῦ ἐν Ἀγίῳ Σεργίῳ ἀποθηκαρίου κ. Νι-
κολάου Μαντζούρα.

Ὁ ἐν λόγῳ ἀποθηκαρῖος ἀκαμάτως εἰργάζετο πρὸς ὠ-
φέλειαν μὲν βελτίωσιν τῆς Κυβερνήσεως, εὐκολίαν δὲ τῶν
γεωργῶν. Ὡς ἐκ τῆς δραστηριότητος, ἀκόλουθον ἐργασίας καὶ
τῆς ἐξόχου ἱκανότητος τοῦ κ. Ν. Μαντζούρα ἡ ἐν Ἀγίῳ
Σεργίῳ φερόμενη δεκτικὴ παρελαβάνετο ἀμέσως καὶ οἱ
γεωργοὶ ἐπὶ ἀνέκδοτον αὐθημερὸν εἰς τὰ χωρία τῶν χωρίων
να καλύπτονται τῶν ἐργασιῶν τῶν. Ἡ δὲ καταμέτρησης τῆς
δεκτικῆς ἐγένετο δέοντως. Τούτων ἕνεκα ὡς προερίθην οἱ
γεωργοὶ εἶναι κατευχαριστήμενοι καὶ πλείστον ἠκούσαμεν
να ἀναφέρωσι μετὰ πολλῶν ἐπαίνων τὸ ὄνομα τοῦ ἐν λό-
γῳ ἀποθηκαρίου.

Αἱ ἀποθηκαί τοῦ χωρ. Ἀγ. Σεργίου τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ
ἀποθηκαρίου διαρρυθμίσαν καλῶς, πρὶν ἢ ἐναποθῆναι ἐν
αὐταῖς ἡ δεκάτη, καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδὲ κόπος ἐξ αὐτῆς
ἐλάττω. Οἱ ἀγοράσαντες τὴν δεκάτην ἐμποροὶ πολλοὶ καὶ
ἐπαυλῆται ἐξέρχοντες τὰς εὐχαριστίας τῶν πρὸς τὸν
ἀποθηκαρίου διὰ τὴν καλὴν καταστάσιν τῆς δεκάτης, ἣν
παρέλαβον παρ' αὐτοῦ, καὶ μάλιστα προὔτειναν αὐτῷ ὅτι
εἶναι δικαιοδοτῆς καὶ ἐγγράφον περὶ τούτου δέλωσιν νὰ
τῷ δώσωσι. Τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐλαβόμεν δει-
γμὰ τῆς περὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἱκανότητος τοῦ ἀ-
ποθηκαρίου, ὑπὲρ οὗ ποιούμεθα ἤδη τὸν ἐπαινον οὐχὶ τοῦ
να ἀρέσωμεν αὐτῷ, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον τοῦ νὰ γνωρί-
σωμεν τῷ δημοσίῳ διὰ τῆς Σάλπιγγος ὅτι ὑπάρχουσι
καὶ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως ἀξιοὶ ἐπαίνου. Ἡκούσαμεν
ποτε αὐτοῦ νὰ λέγῃ «γνωρίζω τὰς πολλὰς ἐργασίας τοῦ
γεωργοῦ, καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐμποδίζονται οἱ γεωργοὶ
πεντήκοντα ὅλων χωρίων, ἀλλὰ θὰ προσπαθῶ, ὅσον μοι
εἶναι δυνατόν, νὰ ἐπιστρέψωσι οὗτοι αὐθημερὸν εἰς τὰ χω-
ρία τῶν». Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ ἀποθηκαρίου οἱ ἐπισφραγι-
σθέντες δι' ἔργου καθιστῶσι αὐτὸν βεβαίως ἀνώτερον παν-
τός ἐπαίνου. Εἴθε δὲ καὶ οἱ ἀτυχεῖς γεωργοὶ τοιοῦτους εὐ-
συνειδήτους ὑπάλληλους τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἔχωσι πάν-
τοτε ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν.

Κ.

Πάφος. (Κτήμα).

Τῇ συντάξει τῆς Σάλπιγγος.

Ὡς προηγήγηται ἡμῖν τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πέμ-
πτης ἐδιδάχθη τὸ ἀπαράμιλλον εἰς τὸ εἶδος τοῦ δράμα
ἢ «Νεκρὰ Ζῶσα» ἥτοι ἡ «Ἐκθεσις τοῦ Ὀρφανοτροφείου»,
ἡ καθόλου ἀνελίξις τοῦ ὁποίου ὑπὸ ἀμέτρου ἐστέφθη ἐπι-
τυχίας, τὰ ἀκατάσχετα προκαλέσαντος χειρουργήματα τῶν
παρελθόντων. Ὡς «κῆρυξ τοῦ ἁγίου Σαββίου» ἐν τῳ δρά-
ματι τούτῳ ὁ κ. Ἰωάννης Β. Πετρίδης ἦτο πράγματι ται-
οῦτος ἡ μεγαλοπρεπὴς ἐπὶ τῆς σκηνῆς στάσις του, τὸ ἀ-

ριστοκρατικὸν τοῦ λέγειν ὅρος, τὸ προσήκον κέρμη, ἡ τα-
ραχὴ, ἡ συγκίνησις ὅς ὦν ἐπὶ πολλῷ κατεῖχετο ἐπὶ τῇ
ἀνακρίσει τῆς πολυμήτερος ἐκθέσεως θυγατρὸς του, καὶ τὰ
τούτοις παραπλήσια κατεδείξαν ἐπιμελεμένην ὑποκριτι-
κὴν τέχνην τοῦ τοῦ πρόσωπον τοῦτο ὑποδύμενος.

Ἀλλ' ἐξ ἱστορῶν ἐγνωσμένης ἱκανότητος ἡθοιοῦ ἀπαδεί-
χθησαν, καίτοι ἐν τῳ προκειμένῳ δράματι ἐπουσιώδη πρό-
σωπα εἶχον, οἱ κ. κ. Δ. Βλαστός ὡς «Μάρκελλος» πατήρ
ὑποδύμενος τῆς Ἐκθέσεως, μετὰ πολλῆς τῆς τέχνης ὑπο-
δύμενος τὸ μεστὸν συγκινητικῶτάτων σκηνῶν τοῦτο πρόσωπον,
Στ. Κωνσταντινίδης ὡς «Ἐρρίκος» ἐραστὴς τῆς Ἐκθέσεως,
καὶ Η. Κωνσταντινίδης ὡς «Πίσκος ὑπάλληλος» τοῦ
κέρμης.

Ἡ Κυρία Κλεοπάτρα Κολυβίδου ἐν τῳ δράματι τούτῳ
δὲν ἔσχε μέρος, οὐχ' ἦστον ὅμως ὡς ἐν τῳ προηγουμέ-
νῳ καὶ τῳ μετ' αὐτὸ κατεδείχθη εἶναι δεδοκιμασμένης
ἱκανότητος ἡθοιοῦ, μὴ στερουμένη καὶ τῶν πρὸς τοῦτο
προσόντων. Περὶ τῆς Κυρίας δὲ Μελομένης Κωνσταντι-
νοπούλου οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ λέγομεν, διότι ἡ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἔκτατος ἱκανότης τῆς εἰρημένης πρωταγωνιστρίας,
κατατάσσεται αὐτὴν μετὰ τῶν κύκλου τῶν ἀληθῶς ἐραστῶν
τῆς σκηνῆς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ δράματος «Πίσκος Ἐλπίς καὶ Ἐλῆος» ὡς
ἐν τῇ προηγουμένῃ μου ἔγραφα ὑμῖν, παρεστάθη τὸ παρελ-
θὼν Σάββατον, ὡς εὐεργετικῇ τῶν Σχολείων, ὁ «Γέρων
Μαρτίνος», δράμα οἰκονομικῶν ἐπίσης, ἐπὶ ἐπέφερεν ὑπὲρ
τῶν Σχολείων τὸ ὅχι εὐκαταρρόνητον ποσὸν τῶν 8 στερ-
λινῶν. Τὸ δράμα τούτου προηγήθη μονολογία οἱ «νε-
κροὶ τοῦ Φιλίππου» ἀπαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου
Κολυβίδου, οὗτος ἡ περὶ τὴν ποιητικὴν ἀπαγγελίαν ἱ-
κανότης εἶναι λαμπρά. Ἡ ἀπαγγελία τοῦ καταβλήσαντα
τὸ ἀκρατήριον προσέβλεπεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰ περτωθῆ χει-
ρουργήματα τοῦ κοινῶ.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον παρασταθήσεται ἡ «Γαλιλαία»
τοῦ διασώματος καὶ ἀειμνήστου Βασιλείου μετὰ τῆς Κω-
μωδίας «Θὰ Αὐτοχειρισθῶ».

—ο—

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΛΙΚΙΑΣ.

Φίλη Σάλπιγγι.

Ἐσχάτως ἐπεσεφόρη τῆς Κυλικίας τὰ μέρη εἰς ἃ ἀλ-
λοτε ἐπὶ πολλῷ διέμενον. Πλὴν ὅπου διαφορά! Ἐνθυμούμαι
τὰ φύλα, τὰς χιόνας, τὰς ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀδιακόπους βρο-
χὰς καὶ τὰς συνεπεῖς τούτων εὐτυχίας, πλὴν ἔλτοτε αἱ βρο-
χαὶ ἡλαττώθησαν πολὺ καὶ τούτο, ἃς μάλιστα οἱ ἐν Κύπρῳ
πυρπολεῖται τῶν δασῶν, διότι παραμεληθέντα τὰ δάση ἡρ-
μώθησαν. Ἡ δυστυχία ἐνταῦθα ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυ-
φον. Ὁ φανὴ ἀπίστευτον καὶ ὅμως εἶναι ἀληθέστατον, οἱ ἀν-
θρώποι ἐργάζονται ἀντὶ τριῶν μόνων γροσίων τὴν ἡμέραν
ἀνευ τροφῆς. Αἱ γυναῖκες περιτλῶν ὅλοι εἰς χεῖρας ὀλίγων
πλουσίων. Διερχόμενός τις τὴν ἀγορὰν τῶν πόλεων Μερσί-
νης, Ταρσοῦ, Ἀδάνων ἀπαντᾷ πλῆθος ἐπαιτῶν ἀνδρῶν, γυ-
ναικῶν καὶ παιδῶν ρακενδύτων καὶ γυμνοπέδων, ἐκ μόνης
τῆς ἐπιαιτίας ζώντων. Οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τρέχουσιν ἀγρη-
σμοποιήτοι, διότι ὁ μὲν λαὸς δὲν δύναται νὰ πράξῃ τι, ἡ
δὲ Κυβέρνησις μόνον νὰ ἐπαυξήσῃ τὰς ἐξιστάσεις τοῦς
φόρους μεριμνᾷ. Ὁ κτηματικὸς φόρος ἡξήθη εἰς 6 τοῖς
χιλίοις, ὁ στρατιωτικὸς ἀντὶ 28 γροσίων εἰς δύο μεδύλητα
καὶ καταντᾷ νὰ πληρώσωσι οἱ ὀπωροὶν εὐποροὶ 10-20
καὶ 30 μεδύλητα, ἡ ἀγγραφεὶ ἀξαλοθεῖ, τὰ δικαστήρια
εἶναι λαβύρινθος, καὶ ἐν τούτοις οὐδὲ γρὺ δὲν ἀκούει τις κα-
τὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τούρκοι καὶ Χριστιανοὶ ὑποφέρουσι τὰ
πάντα ἐν μακαρίᾳ σιγῇ.

Εἰς διαβάτης.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Σύγγραμμα περιοδικῶν τῶν φυσικῶν καὶ
ἐφημεριῶν ἐπιστημῶν ἐκδιδόμενον
ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος μετ' εἰκότων
ἐν Ἀθήναις.

Τιμὴ ἑτησίᾳ φρ. χρ. 8.

Περιεχόμενα τοῦ 5 ἀριθμοῦ.

Ἡ σπουδὴ τῆς φύσεως ὑπὸ Κωνστ. Μητσπούλου. — Περὶ
τοῦ λευκολίθου τῆς Εὐβοίας ὑπὸ Ἐμ. Γιαννοπούλου. — Ἡ
δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ Ἀλεξ. Βαλδῆ. — Ἐθνογρα-
φία τῆς Μακεδονίας ὑπὸ Κ. Μ. — Χρονικά. — Νεκρολογία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—

Τὸ μόνον σπουδαῖον τῶν πολιτικῶν ἐ-
νε διὰ τὴν Ρωσσίαν κατὰ τὰς τελευταίας ἐ-
δήσεις ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς Πύλης καὶ τῆς
Βουλγαρίας τὰ ποσὰ αὐτὰ ὑφείλονται αὐ-

τῇ. Ταῦτα δὲ συνδυάζοντες οἱ πολιτικοὶ
μετὰ τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν παρασκευ-
ων τῆς, παρὰ τὰ σύνορα τῆς Ἀρμενίας καὶ
καθ' ὅλους τοὺς ἐν τῇ Μαύρῃ θαλάσῃ λι-
μένας τῆς, καὶ πρὸς τὴν ἐσχάτως δηλωθεῖσαν
χαλάρωσιν τῶν δεσμῶν τῆς Αὐстроγερμα-
νικῆς συμμαχίας, συμπεραίνουσιν ὅτι ἡ
ἀνοιχτὴ ἔσεται ταραχώδης.

Παρίσιοι, 19. — Ὁ κόμης Ἀνδρέας ἀ-
πέβωσεν.

— Ὁ κ. Κρίστιαν ἀπέφυγε τὸ νόμισμα
διὰ τὸ ἀφορῶν τὰς ἐν τῇ ἐρεθῶ θαλάσ-
σῃ ἰταλικὰς κτήσεις.

Ἀθήναι, 11. — Ἐνεκα τῶν τελευταίων
πραξικοπημάτων τῶν ἐν τῇ Ανατολικῇ Ρω-
μυλῇ βουλγάρων, οἵτινες ὡς γνωστὸν, ἐν
μὲν τῳ χωρίῳ Φερδινάνδου κατέλαβον βίαν
διὰ μαχαίρων καὶ ροπαλῶν τὸν αὐτόθι ἐλ-
ληνικὸν λαόν, ἐκδιώξαντες τοὺς ἐν αὐτῷ
Ἕλληνας, τὸ αὐτὸ δὲ ἀπεπειράθησαν καὶ
ἐν Φιλίππουπόλει, ζητήσαντες νὰ ἀρπάσωσι
τὸν αὐτόθι περικαλλῆ ναὸν τῆς Ἀγίας
Κυριακῆς, ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἀπηύθυνεν,
ὡς λέγεται, παραστάσεις πρὸς τὰς δυνά-
μεις κατὰ τῶν ἀσθαφεισίων τούτων τῶν Βουλ-
γάρων, παραβιάζοντων τὰς διατάξεις τῆς
συνθήκης τοῦ Βερολίνου.

— Ἡ ἑταιρία ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν δια-
πλάτυνσιν καὶ ἐκδόσιν τοῦ πορθμοῦ
Εὐρώπης ἐδήλωσεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι
τὰ διάφορα ἀπαιτούμενα ὑλικά ἐργαλεῖα ἐ-
κόμισεν ἤδη ἐξ Εὐρώπης, τὸ δὲ προσεχὲς
εὐρὺ θὰ κἀμῃ ἐναρξῇ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

— Φαίνεται ὅτι ἡ συγκέντρωσις πολεμι-
κῶν σκαφῶν ρωσικῶν ἐν τῳ λιμένι Πει-
ραιῶς, δὲν εἶναι γεγονός ὅπως ἄσχετον πρὸς
τὰς ἐπιταθείσας ἐν Κρήτῃ ταραχάς. Καὶ
πρῶτον ἡ διαμονὴ εἰσέτι ἐπὶ πολλὸν χρό-
νον ἐν Πειραιῇ τοῦ θωρηκτοῦ Βλαδιμήρου
Μορομάχου, ἐνῶ πρὸ μίας ἑβδομάδος εἶχε
λάβει ταχυδρομικῶς διαταγὰς ν' ἀποπλεύ-
σῃ εἰς Ἰαπωνίαν, εἶνε ἄξιον προσοχῆς γε-
γονός, διότι αἱ πρῶται διαταγαὶ ἀνεστά-
θησαν τηλεγραφικῶς καὶ διετάχθη τὸ πλοῖ-
ον νὰ ἐξακολουθῇ ἐν Πειραιῇ παραμένον.
Ἐπειτα ἡ δοθεῖσα διαταγὴ ὅπως μέχρι τῆς
μεθαύριον πέμπτης καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ
καὶ ἕτερον πολεμικὸν πλοῖον τὸ Ρεσιπόνικ
ἐνοῦμενον μετὰ τῶν ἄλλων δύο Βλαδιμή-
ρου καὶ Μαυροβαλαστίου εἶνε καὶ τοῦτο
ἐπίσης ἐνδιαφέρον γεγονός. Χθὲς δὲ τὴν
νύκτα ἐγνώσθη τηλεγραφικῶς εἰς Πειραιᾶ
ἐκ Νικολάτεφ ὅτι διετάχθη τὰχέως νὰ κα-
ταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ καὶ τὸ θωρηκτὸν Ζα-
πυρρέζην. Λέγεται λοιπὸν μετὰ θετικότητος
ὅτι ὁ ἐν Πειραιῇ συγκεντρωθησόμενος ἐκ
τεσσάρων μεγάλων σκαφῶν ρωσικὸς στό-
λος θὰ πλεύσῃ εἰς τὰ κρητικὰ ὕδατα τα-
χέως, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ὑπερασπίσῃ τὰ γυ-
ναϊκόπαιδα ἐκ τῶν καταδιωγμῶν τῶν τούρ-
κων. Ἡ ἡμέρα τοῦ ἀπόπλου τοῦ ρωσικοῦ
στόλου ἐκ Πειραιῶς δὲν ἐγνώσθη ἐτι.

Αἱ ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεις ὡς ἐκόμισαν τὰ
τελευταία ταχυδρομεία παριστῶσιν ἐπιτει-
νομένην τὴν κατακραυγὴν τοῦ τύπου κα-
τὰ τῆς ἐν Κρήτῃ τουρκικῆς διοικήσεως.
Ζωηρότατα ἰδίως ἀπεικονίζουσι τὰ δεινὰ
τῆς νήσου αἱ ἀγγλικαὶ καὶ ἰταλικαὶ καὶ
γαλλικαὶ ἐφημερίδες. Ὅπως φαίνεται διὰ τὴν
ἐνδοπατικὴν διπλωματίαν ἐλπίζει διὰ τὴν κα-
τάστασιν αὐτὴν θὰ βελτιωθῇ ἀνευ κλοισμῶν.

ΚΡΗΤΗ. — Δειροῦται δευτέραι ἡ ἐν
Κρήτῃ κατάστασις. Τὰ χθὲς ἐκ τῆς πολυ-
παθὸς νήσου ληθέντα ἐπίσημα τηλεγρα-
φήματα ἀγγέλλουσι νέας ἀσθαφεισίας τῶν
Τούρκων κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Σακὴρ πασάς ἀφ' ἐφύλακτος τοῦ
παρατηθέντος διοικητικοῦ συμβούλου
Λούπηρ καὶ Μυλωνογιαννάκη, ὑποβάλλει

ἤδη αὐτοὺς εἰς βαρβαριστήρια, ὅπως ὑποδείξουσιν εἰς τὸν Τούρκον διοικητὴν ποιοῦν εἶναι ἐκεῖνοι οὕτως, παρώτρυναν αὐτοὺς νὰ υποβάλωσι τὴν παραίτησιν των. Πλὴν τῶν διοικητικῶν τούτων συμβούλων ὑπέβαλον τὰς παραίτησεις των καὶ οἱ ἄρτι ἐκλεχθέντες πρωτοδίκαι Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης, ἤτοι οἱ κ. κ. Ματθιουδάκης, Σκενάρης καὶ Θεμ. Παυτελίδης, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ εἰρηνοδίκης Μυσιρίου.

Ἡ φυλακισμὶ τῶν παραιτηθέντων διοικητικῶν συμβούλων εἶρε αὐθαίρετος πρᾶξις τοῦ Σακὴρ πασᾶ, γόβοι δὲ ὑπάρχουσι μὴ ὁ τούρκος διοικητὴς φυλακίσῃ καὶ τοὺς ἄλλους. Τὸ τηλεγράφημα δὲν ἀναφέρει εἰς ποῖον εἶδους καταπίεσεις ὑποβάλλονται οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι χριστιανοὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν Χανίων.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βιέννης εἰς γαλλικὰ φύλλα, ὅτι ἐνεκα τοῦ θανάτου τοῦ δυνάστε δὲ Μοντσαπανσιέ, διετάχθη ἐν τῇ αὐτῇ δωδεκαήμερον πένθος.

—Αἱ Αὐστριακαὶ ἐφημερίδες λέγουσιν, ὅτι τὰ ἐν Σόφια συμβάντα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ παροῦσα Βουλγαρικὴ κυβέρνησις εἶρε ἰσχυροτέρα τῶν ἀντιπάλων της. Ἐπειδὴ δὲ ἐργάζεται πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἡσυχίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἢ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Εὐρώπῃ φίλοι τῆς εἰρήνης οφείλουσι νὰ ἐνθαρρύνωσιν αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίξωσιν.

—Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Κων. πόλεως εἰς τὰ «Ἡμερήσια Χρονικά», ὅτι ἡ νέα ἐμπορικὴ συνθήκη μεταξὺ Τουρκίας καὶ Γερμανίας ὑπεγράφη.

—Ἡ «Γαλλία» ἀγγέλλει, ὅτι νέον γαλλικὸν καραβάριον κυτεσφάγη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Χαράρ.

—Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τοῦ Μανροβονίου ἀφίκετο τῇ ἐβδόμῃ τρέχοντος εἰς Κων. πόλιν. Ἀλλὰ μέχρι τῆς δωδεκάτης δὲν εἶχε παρουσιασθῇ εἰς τὴν Πύλιν καὶ δὲν ἐγένετο δέκτος εἰς ἀκρόασιν παρὰ τοῦ Σουλτάνου. Ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις πολὺ σχολιάζεται τὸ ταξίδιον τοῦτο τοῦ Μανροβονίου ὑπουργοῦ.

—Ἐκ Μεμβούρης τηλεγραφοῦσιν, ὅτι ἡ συνδιάσκεψις παρεδέξατο παμψηφεί τὴν πρότασιν τοῦ σίρ Πάρκερ περὶ ἐνώσεως τῶν Αὐστραλιανῶν ἀποικιῶν ὑπὸ μίαν κυβέρνησιν.

—Ὁ Σουλτάνος τῆς Ζανζιβάρης ἀπέθανεν, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι, ὅτι ὁ θάνατός του δὲν ἦτο φυσικὸς. Οὐχ' ἦττον οἱ ἄραβες δὲν δέχονται νὰ γένηται αὐτοψία. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σουλτάνου Ἀλῆς ἐξελέχθη διάδοχός του.

—Καίτοι ὁ «Χρόνος» ὑπεχρεώθη ν' ἀποτίσῃ τῷ Πάρκερ 125 χιλ. φράγκων ὡς ἀποζημιώσιν διὰ τὰ ἐν ταῖς στήλαις του δημοσιευθέντα, οὐχ' ἦττον φαίνεται, ὅτι δὲν ἐσωφρονίσθη, διότι ἤρξατο νὰ δημοσιεύῃ νέα ἄρθρα, δι' ὧν πειράται νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι, ἐὰν ἐξαιρέσῃ τις τὰς πλαστάς ἐπιστολάς, ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιβεβαιῶνται τὰς ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθείσας κατηγορίας ἐν τοῖς ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρρελισμὸς καὶ ἐγκλημα» ἄρθροις του.

Παρίσιοι, 13.—Ἡ Γαλλία προσεκλήθη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐργατῶν συνδιάσκεψιν, τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου προταθείσαν.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ διασαφήσεις ἐπὶ τινων σημείων καὶ πιθανὸν νὰ ἀποποιηθῇ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συνδιάσκεψιν.

Λονδίνον, 13.—Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς Πάρκερ ἐκ σελίδων 160 ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν τριῶν δικαστῶν ἐδημοσιεύθη. Συμπεραίνει ὅτι οἱ κατηγορούμενοι δὲν εἶναι πάντες μέλη τῆς συννομίας, σκοπούσης τὴν ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἰρλανδίας, ἀλλὰ τινες ἐξ αὐτῶν, ἐκ οἷς ὁ Δάβιτ,

συνέστησαν τὸν ἀγροτικὸν σύνδεσμον πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Οἱ κατηγορούμενοι συνώμοσαν νὰ πτωχεύσωσι καὶ νὰ ἐκδιώξωσι τοὺς λόρδους γεωκτημόνας διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ τρόμου. Ὁ Πάρκερ καὶ οἱ λοιποὶ ἠθώθησαν τῆς κατηγορίας, ὅτι ἐπεδοκίμασαν τὰς δολοφονίας τοῦ Φένιξ Πάρκερ. Τὰ ἐμοιότυπα τῶν ἐπιστολῶν εἶναι πλαστά. Ὁ Πάρκερ ἀπολύεται τῆς κατηγορίας περὶ συνεσχῆς μετὰ τῶν Ἀητιτῶν. Οἱ κατηγορούμενοι διένεμαν ἐφημερίδας παρακινούσας εἰς τὸ κακούργημα.

Λονδίνον, 14.—Ὁ «Χρόνος» ἰσχυρίζεται ὅτι ἐξαιρέσει τῶν πλαστῶν ἐπιστολῶν ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπικυροῖ πληρέστερα τὰς κατηγορίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις «Παρρελισμὸς καὶ ἐγκλημα», καὶ πείθει τὸ κοινὸν περὶ τῶν τῆς ἐρθότητος τῶν ἐπιχειρημάτων του.

Παρίσιοι, 14.—Ἡ ἐμπορικὴ συνθήκη μεταξὺ Γαλλίας καὶ Τουρκίας ἤτις θὰ λήξῃ προσεχῶς δὲν θὰ ἀνανεωθῇ.

Κων. πόλις, 14.—Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Κ. τ. ἀπεφώνησε, ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος, ὅπως εἰσαγάγῃσι κατηγορίαν ἐπὶ βιασμῷ, δολοφονίᾳ καὶ Ἀσθηνισίᾳ κατὰ τοῦ Μουῦσᾶ βέη, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ δυοὶ πράξεις ἡτιτονος σπουδαιότητος.

Οἱ Ἀρμένιοι ἐνταῦθα εἰσὶ λίαν ἐξηρησμένοι.

Βουκουρέστιον, 14.—Ἡ βουλὴ ἀπέρριψε τὴν περὶ καταδιώξεως πρότασιν, ἣτις ἐγένετο κατὰ τοῦ ὑπουργείου Βρατιάνου.

Ν. Ὑόρκη 15.—Τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Τορόντο συμπεριλαμβανομένου τοῦ μεγαλοπρεποῦς μουσεῖον κατηναλώθησαν ὑπὸ πύρκατος. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς δολ. 1, 500,000 ἐξ ὧν τὸ δέκατον μόνον καλύπτεται δι' ἀσφαλειῶν.

Λονδίνον 17.—Ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ὁ κ. Σμήθ ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Πάρκερ εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς βουλῆς νὰ δεχθῇ τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἄρθρων τοῦ «Χρόνου».

Ο ΠΡΟΠΑΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΣΕΓΓΟΝΗ. (συνέχεια).

Ἐπληρώσαμεν μέσα 'ς ἐκεῖνα τὰ μαλακὰ κρεβάτια, ἢ δὲ νύμφη μου ἦλθε νὰ με καταβῇ τὸ σκιδέρι, —ὄχι, διὰ τὸν Θεόν, τῆς λέγω νὰ μὴ μὲ βγάλῃς τὴν ψυχὴν. —Μὰ ἔχει κουνούπια μὲ λέγει καὶ θὰ σὲ ἐνοχλοῦσιν. —Τὰ κουνούπια δὲν ἐμάθαν νὰ ἐνοχλοῦσιν ἀνθρώπους ὅταν ἡμᾶς τὰ κουνούπια μὲν ἔχουν νὰ κάμουν. Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ πῶς ἀνεμμένον κ' ἐφυγεν. Ἐσηκώθηκα ἐγὼ, εἶδον τὸ πῶς καὶ ἐπλάγασα, ἀλλὰ, τί γὰρ σοῦ εἶπω ἀγαπητέ μου συνάκτα; ἐκείνη ἡ κλίνη ὅταν νῦν ἦτο κρεμαστή δὲν μπορούσα νὰ ταραξῶ εἰς κάθε κούνημά μου ἀνέβαινε καὶ κατέβαινε, ὅταν νῦν ἡμῶν πάνω 'ς ταῖς σούστιας. Μὰ τί μακαρίσιμα πράγματα κάμουν οἱ σημερινοὶ ἀνθρώποι βρε ἀδελφέ! δι' αὐτὸ καὶ ἐμασκαρεύθη καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἡ υγεία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ζωὴ του καὶ πᾶς χρόνός του καὶ ὅμως μ' ἔλα αὐτὰ, νοῦν δὲν θὰ βάλῃ ὁ ἀνθρώπος θὰ προχωρήσῃ εἰς αὐτὰ τὰ ἀνόητα, τὰ παιδαριώδη καὶ ὅταν τὸ κακὸν φθάσῃ πολὺ ὑψηλὰ, ὅταν καταντήσῃ νὰ ζῇ 20-30 μέλις χρόνια ὁ ἀνθρώπος, τότε θὰ ἀρχίσῃ νὰ στρέφεται πίσω, ἀλλ' εἰς μάτην.

Ἐν τούτοις ἀπεφάσισα νὰ μὴ κουνηθῶ καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἔτσι ἀπεκοιμήθηκα. Μόλις ἐχάραξε τὸ πῶς ἐσηκώθηκα, κατὰ τὸ σύστημά μου, ἀλλὰ κακὴν νύκτα ἐπέρασα. Ὁναίρα ἀσχημα μ' ἐτρόμαξαν κάθε ὀλίγον καὶ αὐτὸ, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν ἐνθυμούμαι ἂν ἐπαθῇ καὶ ἄλλοτε, ἐκαταλαβὼν ὅτι προῆλθεν ἀπὸ τὰ πολλὰ εἶδη τῶν φαγητῶν. Ὅ! εἰν ὁ Θεὸς μ' ἐμίσει τόσο καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ κάμῃ κανένα βασιλεῖα, ὁ πρῶτος πόλεμος ποῦ θὰ ἐκάμνα θὰ ἦτο ἐναντίον τῶν μαγείρων. Δὲν θὰ ἄρνα κεφαλὴν μαγειρικὴν 'ς τὸν κόσμον, ἢ θὰ τοὺς ἐβάλλα ὁλοῦς 'ς τὴν φυλακὴν καὶ νὰ τοὺς ἔχω ὑποχρεωμένους νὰ πρῶσιν αἰωνίως ψωμί ξηρὸν, χωρὶς νὰ δικαιούνται νὰ δοῦσιν ἀντικρὺ τὴν μαγειρίσαν.

Ἐσηκώθηκα λοιπὸν ἀπὸ κείνην τὴν μασκαροκαργέλαν, ἐνδύθηκα κ' ἐβγήκα ἔξω. Ἦτο Κυριακὴ πρωί. Ὅλοι ἐ-

κειμῶντο. Ἐβγήκα 'εἰς τὸν δρόμον ἐπεριπάτησα ὀλίγον κ' ἐπέετα ἐστράφη. Ὁ Ἥλιος ἦρχε νὰ ἀνατείλῃ. Ἐβγήκα μέσα, ἢ οὐτὴ σιωπὴ. Παρὰ τὴν ἀνοχὴν ἡμίσειαν ὥραν, οἱ φίλοι χιμπάκι δὲν ἔχουν. Ἠναγκάσθηκα λοιπὸν νὰ πάγω νὰ κτυπήσω τὴν πόρταν τους. —Τί θέλεις ἀφέντη;—μὲ λέγει ἡ ἐγγονὴ μου. —Δὲν θέλω κέρη μου τίποτε νὰ σηκωθῇ, διότι ἔγινε μεσημέρι.

Παρήλθεν ἀκόμη μία ὥρα, καὶ ἀπὸ εἶδα ὅτι δὲν ἐσηκόνοντο, ἡναγκάστην νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐκεῖ εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς λειτουργίας μόλις εἶδα ἓνα ἢ δύο πολίτας ἀπ' ἐκεῖνους ποῦ ἐγνώριζα· οἱ ἄλλοι ὅλοι ἦσαν ἄγνωστοι εἰς ἐμέ. Πρώτιστα ἂν οἱ πολῖται πηγαίνουν εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν, καὶ αὐτοὶ δὲν εἶνε πολῖται; μὲ λέγει εἰς ἐκ τῶν γνωρίμων μου. —Μὰ ὄχι βρε ἀδελφέ, ἀλλὰ αὐτοὺς δὲν τοὺς γνωρίζω ποῦ εἶν' ὁ τόπος; ποῦ εἶν' ὁ δαίμας; ... Καὶ διακρίνω ὀλίγον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν; —Ἐστράφηκα δὲ μοῦ λέγει. —Βρε ἀδελφέ λέγε καλὰ. —Μάλιστα μὲν λέγει ὁ φίλος, ἀκούω κ' ἐγὼ ὅτι ἦτο ἀλήθεια. Μόλις ἐβγήκα ποῦ τὴν Ἐκκλησίαν τρέχω εἰς τὸ σπίτι κ' εὐρίσκω τὸν σὺν γυναικὶν μου κ' ἐπὶ νύκτα γὰρ. —Σὺν γυναικί, τοῦ λέγω ἐρησιν καὶ σὺ;—διακρί;—Εἰς ποῖαν Ἐκκλησίαν ἐπῆγες σὺ ἄλλοτε;—Μὰ ... δὲν ἐπῆγα διότι ... —Κεῖν πᾶσι τοῦ λέγω καὶ σὺ ἄλλοτε;—Λοιπὸν. Πᾶσι ἐπελερώσατε χάρι δὲν θὰ κάμετε;—ὄχι νὰ κάμετε.

(ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ 26 αἰνίγματος Καν-ἄρης.

Αὐτῆς Σ. Ν. Φ. —Ν. Κάρτακις, Δημ. Ν. Δημητρίου ἐκ Λάρισσας καὶ λοιποί.—Τὸ ἐπιστελλόμενον ἡμῖν τοῦ αἰνίγματος τοῦτο, παρατηροῦμεν, ὅτι δὲν εἶνε ἰδικόν του καὶ τούτον εἶνε λίαν ἀποπν.

ΑΙΝΙΓΜΑ 27ον.

Δένδρον εἶμαι καρποφόρον,

καὶ γινώσκω προ πάντων ὅλων,

ἂν τὸ πρῶτον τῶν γρομμάτων ἐκ τοῦ δίσκου μου ρεθῇ

καὶ τὸ δεύτερον ἐπίσης τότε ἂν ἀραιεθῇ

εἰς ἀνάστροφον τὴν ἑξῆς τὸν ἀμέσως θὰ τραπῶ

καὶ τροπὴν θὰ ἔχω τότε τοῦτο δένδρον τὸν καρπὸν.

(Μόρφου Α. Μ.).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατία ἄπισσα	γρ.	170—200
δευτέρως ποιότη.	"	150—170
" ξυνομένη	"	130—135
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὅκ. παρ.	"	55—52
σταφίδες ξηραὶ ἀλλεῖπουσι	"	"
σταφίδες βρασταὶ	"	50—52
ἀλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σῆκος γρ.	"	118—120
σίτος τὸ καλὸν γρ.	"	20—22
κριθὴ	"	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	"	92—94
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	"	"

ΕΙΔΟΘΗΚΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ ἑλθὼν τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέλωμαι ἀμὰ νὰ τὰ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχειν ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομεῖου νὰ ἐλλῶ ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς δν δρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας, δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμεσὸς 1 Ἰουνίου 1889.

Σταύρος Ματείδης.